

De jonge en de oude Petrus

De jonge en de oude Petrus

‘maar wanneer gij zult oud geworden zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een ander zal u gorden, en brengen waar gij niet wilt’ (Johannes 21: 18b)

Het is een bekende uitspraak dat we wel graag oud willen worden, maar niet oud willen zijn. In de tekst boven deze meditatie blikt Christus met Petrus vooruit naar diens oude dag. Petrus zal bepaald geen gemakkelijke levensavond hebben. En toch ligt er troost in de woorden die Christus over deze dag spreekt.

In gedachten gaan we naar de oever van de Zee van Tiberias. De Heere Jezus is daar als de Opgestane verschenen aan zeven van Zijn discipelen. Een van de opvallende trekken aan deze verschijning is dat de liefdevolle zorg van de Heere Jezus bijzonder uitgaat naar Petrus. Petrus had zijn Meester driemaal verloochend. En nu vraagt Christus tot driemaal toe of Petrus Hem liefheeft. Tot driemaal toe geeft Christus Petrus ook een opdracht en herstelt Hij hem als het ware in het ambt.

En dan volgen de woorden van de tekst. Christus blikt even terug op de jonge jaren van Petrus. Toen ‘gordde hij zichzelf en wandelde alwaar hij wilde’. Dat wil zeggen: Petrus maakte zichzelf gereed voor de reis door een gordel om te doen en zijn lange kleed wat op te trekken zodat het hem onderweg niet zou hinderen. En Petrus bepaalde zelf waar hij wilde gaan en staan.

Misschien klinkt in deze woorden ook nog een verwijzing mee naar wat er kort geleden gebeurd was. In de hof van Gethsémané is Petrus bij Christus vandaan gevlucht. En vervolgens heeft hij zijn Meester driemaal verloochend. Dat waren zelf gekozen en zelf uitgestippelde wegen, waarop Petrus zichzelf gordde en wandelde waar hij wilde.

Tegen die achtergrond klinkt dan het woord over Petrus’ oude dag. Op dit moment ligt die dag nog zo’n dertig jaar in het verschiet. Maar ze is al bij de Heere bekend. Christus weet waar, wanneer en onder welke omstandigheden Zijn kinderen zullen sterven. In al die omstandigheden zal Hij bij hen zijn. Want Hij heeft het toch gezegd: ‘Ik ben met u, ál de dagen’. En Hij heeft gesproken: ‘Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten’.

Als Petrus oud geworden is, zal hij zijn handen uitstrekken een ander zal hem gorden en hem brengen waar hij niet wil. Het eerste waar we aan denken als we die woorden horen, is het beeld van een oude, vergrijsde apostel die in alles geholpen moet worden. Hulpbehoevend en afhankelijk van anderen strekt hij zijn handen uit. Anderen helpen hem en bepalen waar hij heengebracht wordt.

Dat beeld is zeker voor sommige van onze oudere lezers zo herkenbaar. Vanuit hun eigen leven of dat van degenen die hen lief zijn. Iemand die vroeger zo sterk was, kan – soms in

korte tijd – hulpbehoevend worden. Trouwens, dat kan ook als we nog jonger zijn. Wat is toch de mens!

Het is een bijzondere genade als Gods Geest Zijn kinderen in zulke omstandigheden gaat bepalen bij de doorboorde handen van Christus. Als dat gebeurt, kan het wel eens zijn dat in het verval van krachten, de afnemende gedachten en de afbraak van het lichaam gezien wordt, hoe Christus bezig is de tentpinnen van onze aardse tabernakel uit de aarde los te trekken. Om straks wel het tentdoek op te rollen, maar ook om voor eeuwig thuis te brengen. Ryle schrijft: Christus is te wijs om Zich te vergissen en te liefderijk om Zijn kinderen kwaad te doen.

Tegelijk ligt er nog iets anders in de woorden van de tekst. De Heere Jezus zinspeelt ook op het feit dat Petrus eenmaal gekruisigd zal worden. Als iemand in de Romeinse tijd veroordeeld was tot de kruisdood, moest zo iemand soms meteen al de armen uitstrekken op de dwarsbalk van het kruis. Vervolgens werd de armen vastgebonden of gegord aan de kruisbalk. En dan werd de veroordeelde met de kruisbalk aan zijn uitgestrekte armen gebonden, gebracht naar de plaats van terechtstelling.

Als ook dat meeklinkt in de tekst, is het alsof de Heere Jezus zegt: Petrus, u zult oud worden in Mijn dienst. Uiteindelijk zult u opnieuw gesteld worden voor de keus om Mij te belijden of te verloochenen. En u die zo kort geleden drie keer in de zonde van verloochening gevallen bent, zal dan – in het aangezicht van de kruisdood – staande blijven. Ik zal u bewaren. En niemand zal u uit Mijn hand rukken. Zó zal uw sterven God verheerlijken.

Wat zal dat een troost geweest zijn voor een Petrus, die in zichzelf alleen maar struikelen, uitglijden en vallen kon. Het pijnlijkste daarvan voor een kind van God is dat de Naam van de Heere erdoor onteerd wordt. En de vrees kan soms zo groot zijn dat een kind van God met een ineenkrimpend hart vraagt: Heere, zal ik U uiteindelijk nog verloochenen en vloekend sterven? Als U me niet bewaart, ben ik tot alles in staat.

Christus staat echter in voor Zijn eigen werk. En voor de tussentijd spreekt Hij tenslotte deze twee woorden tot Petrus: ‘Volg Mij’ (vers 19). Daarin klinkt mee: Ik ga iedere stap van uw levensreis voor u uit, tot de laatste dag toe.

DS. A.J.T. RUIS

VOOR DE JEUGD

Voorbede of roddel?

Alzo toog Achab op om te eten en te drinken; maar Elía ging op naar de hoogte van Karmel en breidde zich uit voorwaarts ter aarde; daarna legde hij zijn aangezicht tussen zijn knieën. - 1 Koningen 18:42

Bid jij voor je medemens of praat je over hen? Ben je een voorbidder of een roddelaar? Er is genoeg op je naasten aan te merken. Maar negatief praten over de ander is een groot kwaad. Dat kan nooit met een teer geestelijk leven gepaard gaan, maar getuigt van een biddeloos en geesteloos leven. En je weet, het gebed wordt wel de ademhaling van de ziel genoemd. En iemand die niet ademhaalt, is dood. En als we niet bidden voor de ander, dan kunnen we zelfs de naam hebben dat we leven, maar dan zijn we dood. Neem een voorbeeld aan Elia. Die had genoeg op het volk aan te merken. Maar hij ging in gebed voor hen.

Elia, de boeteprofeet, met die harde boodschap. De beroerder Israëls, de man met dat norse gezicht en die kemelharen mantel, de woestijnmens, die toch iedere keer weer de man van het gebed was. Hij worstelde met God om de bekering van het volk. Hij vroeg om vuur uit de hemel. Maar hij gaat hier weer voor dat volk op de knieën. En dat was het middel voor Israëls behoud.

Maar Elía ging op naar de hoogte van Karmel. Hij zoekt een eenzame plaats op. Want wie echt wil bidden, die zoekt de eenzaamheid op. ...en breidde zich uit voorwaarts ter aarde, hij lag plat op de grond, daarna legde hij zijn aangezicht tussen zijn knieën. Hij rolde hij zich als het ware op. Hij maakte zich zo laag en zo klein mogelijk. Elia toont met zijn houding zijn eerbied voor God. Niet dat familiale omgaan met de Heere, en al die oppervlakkige woorden dat het gaaf is om God te dienen en dat Jezus cool is, waarmee een mens bewijst dat hij niet weet Wie de Heere is.

Elia bidt eerbiedig voor het volk. Wat een genade is dat. Het zondige volk heeft een voorbidder. Wat een voorrecht in ons leven als er mensen waren die voor ons baden, ook toen we nog niet geboren waren. En toen we opgroeiden. En wat is het triest als er op deze wereld niemand is die voor ons bidt. Die mensen zijn er ook. Voor wie nooit iemand één gebed doet: vader niet, moeder niet, oma en opa niet, niemand. Omdat ze niet weten wat bidden is.

Wij hebben vooral die grote Voorbidder nodig. De Heere Jezus Christus. Het is dankzij Hem dat wij nog in leven zijn. Hij bidt niet alleen voor Zijn volk, want ik lees in Lukas 13:8, in de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom, dat de voorbede van Christus heel wat uitgebreider is. Die boom gaf jaar na jaar geen vruchten. En de landheer zei: houw hem uit. Maar de tuinman vroeg of hij het nog een jaar mocht proberen.

Zo zijn er helaas genoeg kerkmensen die wel bladeren hebben. Er is godsdienst en uiterlijke vroomheid. Maar als er geen godsvrucht is, dan klinkt het bevel: Hou ze om en werp ze uit. Maar dan is daar de stem van die grote Voorbidder: 'Laat hem ook nog dit jaar. Ja, het is waar: hij zit al 20 jaar in de kerk, maar zonder geloof. En 30 jaar doet zij haar godsdienstige plichten, zonder ware bekering. Maar laat ze nog een jaartje staan. Ik zal nog meer arbeid doen en Ik zal nog dringender roepen: Bekeer je toch!' Laat het een wonder mogen zijn, jongen of meisje, dat de Heere Jezus voor je bidt.

Maar het meest wezenlijke van de voorbede van Christus ligt volgens Hebréeën 7:25 en 1 Johannes 2:1 in het feit dat Hij altijd leeft om voor Zijn volk te bidden. Als zij niet weten te bidden gelijk het behoort. Als zij niet weten te geloven gelijk het behoort. Als zij gezondigd hebben.

Dan zegt Hij: 'Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet op-houde.' Als ze komen op zeef aanvechtingen en er doorheen vallen. Als ze vallen in verzoeking, in verloocheningen, in verleidingen. Als het dan van hen moest afhangen, kwam er niks van terecht. Maar de Heere zei: 'Ik heb voor u gebeden.' En dat brak het hart van die vloeker, Petrus, en hij ging we-nend naar buiten. Vanwege de liefde die hij zag in de ogen van de grote Voorbidder.

Heb jij zo al eens in Zijn ogen gekeken?

DS. M.A. KEMPENEERS
WWW.BEWAARHETPAND.NL

Bidt voor ons!

Het begin van de zomervakantie viel dit jaar samen met een uittocht van veel ministers en Kamerleden uit de Haagse politiek, waaronder niemand minder dan premier Rutte. Ook het aangekondigde vertrek van D66-minister Kaag vanwege de vele intimidaties, haatreacties en bedreigingen bracht daarbij veel pennen in beweging.

In het Reformatorisch Dagblad verdedigde de jurist Ludo Grégoire de stelling dat het besluit om de politieke arena te verlaten ons zorgelijk moet stemmen. Want wat verwachten we van onze leiders? *"Inhoudelijke bekwaamheid, empathie, betrokkenheid, doorzettingsvermogen, voortdurende beschikbaarheid, een olifantshuid, gevatheid en humor, uitstraling, intelligentie, improvisatievermogen, onkreukbaarheid, betrouwbaarheid, veerkracht, bescheidenheid, relativiseringsvermogen, charme."*

Afkraken

Maar waar krijgt een politicus mee te maken? Die waslijst is nog groter: *"Een grote mond gecombineerd met onkunde, vijandigheid en zelfs fysieke agressie, altijd "aan" moeten staan, geen enkele privacy meer, verdachtmakingen, altijd overal en nergens moeten opdraven, het ontbreken van gezonde en normale werktijden, bekritiseerd worden tot voortdurend afkraken toe, ongekend hoge stressniveaus, een verhoudingsgewijs bescheiden salariering en desondanks de voortdurende beschuldiging van zakkenvullerij, weinig tot geen waardering, een doorgaans vijandige pers die uit is op relletjes en schandalen tot zelfs het creëren daarvan toe."*

Het gevolg? Grégoire: *"En terwijl we voor het landsbestuur de besten nodig hebben, kiest het overgrote deel van de in beginsel daartoe toegeruste mensen ervoor om zich niet, of niet langer, in die heksenketel te wagen."* Daarom is het volgens de jurist van belang om deze ontwikkelingen te stoppen. Maar hoe? Het advies van Grégoire: *"Bespreek het bovenstaande in eigen kringen en stimuleer elkaar om oog te hebben voor de waardering die het politiek bedrijf verdient, gegeven de enormiteit van die klus. Bevorder afgewogen taalgebruik en corrigeer rustig en openlijk waar nodig ongenueanceerdheid en agressie."*

Huiswerk

Grégoire geeft ons als kerken ook het nodige huiswerk mee. Op minstens twee niveau's.

In de eerste plaats als we vanuit de kerken kijken naar de overheid en het politieke bedrijf. Vanaf menig kansel zal er steeds worden gebeden voor onze overheid, gedachtig aan 1 Timotheüs 2: *"Ik vermaan dan vóór alle dingen, dat gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen,*

dankzeggingen voor alle mensen, voor koningen en allen die in hoogheid zijn, opdat wij een gerust en stil leven leiden mogen in alle godzaligheid en eerbaarheid."

Daartoe worden we ook in Romeinen 13 vermaand om ons te onderwerpen aan alle machten die over ons gesteld zijn, ja hen zelfs te eren: *"want er is geen macht, dan van God, en de machten die er zijn, die zijn van God geordineerd, also dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat, en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen."* De kanttekeningen wijzen er daarbij op dat God niet alleen het ambt van de overheid heeft ingesteld, maar ook de personen daartoe verkiest!

Alleen al de coronacrisis heeft onderstreept dat we ook als christenen niet immuun zijn voor een zeer negatieve houding ten opzichte van de Haagse politiek. Neem daarbij het verwerpelijke gedachtegoed van veel politici, waaronder zeker die van D66, en we kunnen al snel over de streep worden getrokken om laatdunkend en zonder respect te spreken over hen die over ons gesteld zijn.

"Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd", schrijft Paulus in Efeze 4 vers 20. Met andere woorden: Bent u een ander mens geworden? Bent u van Christus geworden? Dan bent u anders dan de mens die zonder God leeft in de verduistering van zijn verstand, de verharding van zijn hart en de verloedering van de levenswandel. Dan zijn we niet alleen anders, maar doen we ook anders en spreken we anders. Zeker ook als het ministers en kamerleden betreft. We kraken ze niet af, maar we dragen ze op. Aan de troon van Gods genade. We bidden om bekering. Maar ook om wijsheid en inzicht. En al steken we onze verontrusting en verontwaardiging over goddeloze wetten en praktijken niet onder stoelen of banken, we gaan anderen wél voor in het spreken met respect.

In de tweede plaats is Grégoires bijdrage ook een spiegel voor ons kerkelijke leven. Want geldt datgene wat er in genoemde bijdrage wordt geschreven over politici en leiders ook niet als we in plaats daarvan het woord 'kerkelijke ambtsdrager' invullen? Is in onze houding naar degenen die een kerkelijk ambt mogen vervullen niet eenzelfde ontwikkeling waar te nemen?

Zeker, dat vraagt ook van ambtsdragers om het ambt met eer te bekleden. En daarom blijft de oproep van de Hebreeënschrijver immer actueel: *"Bidt voor ons!"*

DS. W.L. VAN DER STAAIJ

Ambrosius (16) - Meditatie

Omschrijving

Ambrosius geeft verschillende omschrijvingen van meditatie. We geven er één door: "Meditatie is een diep en ernstig peinzen over een thema van christelijke onderwijzing, om ons te versterken tegen het vlees, de wereld en de duivel, en ons voorwaarts te leiden naar het Koninkrijk der hemelen." Mediteren kan plotseling gebeuren, bijvoorbeeld als je naar boven kijkt en onder de indruk komt van de grootheid van de Schepper van hemel en aarde. Mediteren kan ook plaatsvinden op vaste tijden wanneer een mens zich afsondert van de wereld en in de eenzaamheid zich terugtrekt. Mediteren kan tot verdieping van kennis leiden, maar ook tot versterking van de liefde tot God of tot grotere verwondering over geestelijke zaken.

Tijd en plaats

Er hoeft geen vaste tijd voor meditatie voorgeschreven te worden. De persoonlijke omstandigheden kunnen immers sterk verschillen. Ambrosius zegt wel dat de meest geschikte tijd de tijd is waarop onze geest het meest actief en bekwaam is tot overdenking. Wat de plaats van meditatie betreft schrijft Ambrosius dat afzondering en eenzaamheid daarvoor het beste zijn. Hij dringt aan op het uitwendig en inwendig verlaten van werelds gezelschap. We geven deze woorden van Ambrosius aan u door: "Velen zonderen zich af van het zichtbare gezelschap van mensen, terwijl ze toch nog een wereld in zich omdragen. Beide soorten van gezelschap zijn vijanden van deze meditatie."

Onderwerp

Het onderwerp van meditatie moet Goddelijk en geestelijk zijn. We dienen te mediteren over Gods Woord of een gedeelte daarvan. Sommigen mediteren over de zonde, in strijd met Gods Woord. Anderen mediteren alleen over natuurlijke dingen. Er dient gemediteerd te worden over God, over de zonde, over de Zaligmaker en over vele andere onderwerpen. Daar willen we een vraag aan verbinden Waarover mediteert u? Waar zijn uw gedachten van vervuld in de eenzaamheid? Mag het zijn zoals in Psalm 63: 7 'Als ik Uwer gedenk op mijn legerstede, zo peins ik aan U'?

Incidentele meditatie

Bij het wakker worden kan gemediteerd worden hoe op de jongste dag alle lichamen opgewekt zullen worden. De zon kan brengen tot mediteren over de Zon der gerechtigheid. Her gras of de bloemen in onze tuin geven stof om te mediteren over de kortstondigheid van ons leven en de vergankelijkheid van aardse rijkdommen. Dagelijkse gebeurtenissen geven stof tot nadenken over de alwetendheid van God Die alles ziet. Wie als regeerder oordeelt over andere personen dient te bedenken dat God hem zal oordelen. Een predikant

moet nadenken over zijn tijdsbesteding. Een winkelier moet erover denken eerlijk te zijn. Ook een akkerbouwer en een soldaat moeten mediteren over hun werkzaamheden. Bedenk als het avond wordt dat u weer een dag nader bij uw levenseinde bent. Bedenk als er kaarsen of lampen worden aangestoken dat het licht van de Zon der gerechtigheid veel heerlijker is. Als u de sterren ziet bedenk dat daarboven de engelen en gezaligden zijn.

Weloverwogen meditatie

Het begin daarvan is het gebed dat God ons in onze meditatie zal leiden, besturen en helpen door de Heilige Geest. Bij het begin hoort ook de keus van de stof waarover gemediteerd zal worden. Mediteren begint in het verstand en eindigt in de gevoelens. Als u mediteert over de zonde, stel dan bijvoorbeeld de vraag waarmee gezondigd wordt en waarom iets zonde is. Wat de gevoelens betreft roept de zonde afkeer op, ook droefheid, klagen over de zonde, verlangen van de zonde verlost te zijn en vertrouwen dat de Heere dit op het gebed eenmaal ten volle zal geven. Aan het einde van het mediteren past het de Heere te danken, zich toe te betrouwen aan de Heere en een passende Psalm te zingen.

Liefde tot Christus

Ambrosius geeft een voorbeeld van mediteren over de liefde van de ziel tot Christus. Ambrosius geeft de volgende omschrijving: "Ze is een geestelijk vuur, van boven ontstoken in het hart van Zijn lievelingen tot hun Bruidegom, de Heere Jezus Christus." De liefde is sterker naarmate de overtuiging van verzoening krachtiger is. De liefde tot Christus vloeit voort uit de liefde die de Heere uitstort in het hart. Wie liefde tot Christus kent verblijdt zich over Hem, heeft alles voor Hem over, acht alles buiten Hem schade en drek, denkt veel aan Christus en spreekt veel over Hem. Denk aan de woorden van de bruid uit het Hooglied: 'Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tienduizend... Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk.' Hooglied 5:10 en 16. Wie Christus liefheeft wil Hem behagen, wil alles voor Hem doen, zelfs voor Hem lijden. Wie Christus haat ligt onder het oordeel. Dat geldt ook huichelaars die zeggen de Heere Jezus lief te hebben, maar van binnen zijn zij haters van Christus. Hoe is het met u, geliefde lezer? Mag u de liefde tot Christus kennen? Mag u met David (Psalm 18:2) zeggen: 'Ik zal u hartelijk liefhebben, HEERE, mijn Sterkte'?

DS. A. VAN HETEREN

Het Bijbelboek Ruth

De zorg van Boaz

5 Daarna zeide Boaz tot zijn jongen, die over de maaiers gezet was: *Wiens is deze jonge vrouw?*

6 En de jongen, die over de maaiers gezet was, antwoordde en zeide: *Deze is de Moabietische jonge vrouw, die met Naomi wedergekomen is uit de velden Moabs;*

7 En zij heeft gezegd: *Laat mij toch oplezen en aren bij de garven verzamelen, achter de maaiers; zo is zij gekomen en heeft gestaan van des morgens af tot nu toe; nu is haar te huis blijven weinig.*

8 Toen zeide Boaz tot Ruth: *Hoort gij niet, mijn dochter? Ga niet, om in een ander veld op te lezen; ook zult gij van hier niet weggaan, maar hier zult gij u houden bij mijn maagden.*

9 Uw ogen zullen zijn op dit veld, dat zij maaien zullen, en gij zult achter haarlieden gaan; heb ik den jongens niet geboden, dat men u niet aanroere? Als u dorst, zo ga tot de vaten, en drink van hetgeen de jongens zullen geschept hebben.

De vraag van Boaz

De ogen van Boaz dwalen over het veld. Hij ziet de maaiers. Die kent hij. Hij ziet ook de jonge vrouwen die achter de maaiers gaan en de garven binden. Ook zij zijn hem niet onbekend. Maar daarachter ziet hij een vrouw die hij niet kent. Daarom vraagt hij aan zijn knecht die leiding geeft aan de maaiers: ‘Wiens is deze jonge vrouw?’

Een opvallende vraag is dat. Boaz vraagt namelijk niet: ‘Wie is deze jonge vrouw?’ Maar: ‘Wiens is deze jonge vrouw?’ Met andere woorden: Aan wie behoort deze vrouw toe? Van wie is zij de dochter of van wie is zij de vrouw?

Met die vraag legt Boaz in één keer Ruths armoede bloot. Want Ruth is weduwe, ze heeft geen man meer. En als ze in Moab nog een vader heeft gehad, is die in Bethlehem in elk geval helemaal onbekend.

Even trekken we de lijn door. Ziet u een lijn lopen naar Christus, de meerdere Boaz? Hij kan vanuit de prediking van Zijn Woord soms met een enkele vraag heel onze geestelijke armoede blootleggen. Maar evenals Boaz doet Hij dat nooit om mensen weg te stoten. Maar om Zich over armen te ontfermen.

Het antwoord van de knecht

De knecht die leiding geeft aan de maaiers, geeft antwoord. Zijn woorden bevatten een goed getuigenis over Ruth. Een van de uitleggers schrijft: Het is alsof deze knecht de uitleg van het negende gebod kent; hij verspreidt een goed gerucht van zijn naaste. Allereerst vertelt hij dat Ruth haar schoonmoeder Naomi vergezeld heeft op haar reis uit Moab.

Vervolgens dat zij toestemming gevraagd heeft om aren te rapen op de akker van Boaz. En tenslotte dat ze de hele dag ijverig doorgegaan is met aren rapen. Haar te huis blijven – waarschijnlijk doelt de knecht hier op de gewoonte om tijdens de heetste uren van de dag wat schaduw en verkoeling te zoeken onder een afdak – is weinig. Van de vroege morgen tot nu toe – en het waarschijnlijk al namiddag – heeft Ruth op de akker gestaan.

Opnieuw trekken we een lijn van de akker van Boaz naar de plaats waar Christus als de meerdere Boaz wil zorgen voor een arm, behoeftig en hongerig gemaakt volk. Als de Heere zondaren hongerig naar Hem en Zijn Woord maakt, zijn ze zo onder het Woord zoals Ruth hier op de akker is. Mag het van u, jou en mij bemerkt worden?

De zorg van Boaz

Dan spreekt Boaz Ruth aan: ‘Hoort gij niet, mijn dochter...’. Wat opvalt, is de vriendelijke toon die Boaz hier treft. Hij spreekt Ruth op dezelfde wijze aan als Naomi gedaan heeft. Boaz geeft Ruth de opdracht om niet naar een ander veld te gaan en daar aren te rapen. Ook moet ze de akker niet om een andere reden verlaten. Nee, laat ze zich voegen bij de jonge vrouwen die op de akker van Boaz werken. Eigenlijk krijgt Ruth dus niet slechts toestemming om op de akker van Boaz te zijn, maar zelfs een bevel om daar te blijven!

Want Boaz zal daar voor Ruth zorgen. Allereerst zorgt hij voor haar veiligheid. Hij heeft zijn knechten geboden, dat zij haar niet zullen aanraken. Ook zorgt hij voor water om te drinken. Het staat er in de tekst heel wonderlijk. Het was namelijk de gewoonte in de tijd van de Bijbel dat vrouwen water putten voor de mannen. Maar Boaz geeft Ruth toestemming om te drinken van het water dat de mannen geschept hebben uit Bethlehems bornput.

Wat een ontroerende zorg bewijst Boaz hier aan een arme jonge weduwe uit Moab! Is Boaz ook daarin niet een afspiegeling van de komende Christus? Hij brengt arme zondaren niet alleen op Zijn akker, maar geeft ze ook toestemming en zelfs bevel om daar te verblijven. En Hij zorgt voor hen op een wonderlijke wijze. Ook voor u?

DS. A.J.T. RUIS

Elia

Zoals ik de vorige keer al aangaf moet er nu een vraag beantwoord worden over het verloop van de gebeurtenissen op de Karmel, beschreven in 1 Koningen 18. De vraag concentreert zich op het tijdspad en luidt als volgt:

Als Elia gaat optreden is dat in de middag. In de versen 27 en 29 wordt dat gezegd. In vers 36 wordt naar het spijsoffer in Jeruzalems tempel verwezen. Het bereiden van het spijsoffer in de tempel van Jeruzalem was om 3 uur 's middags. Dat is dus een tijdsaanduiding. Maar vanaf die tijd vindt er heel veel plaats. Elia bouwt een altaar, graaft een flinke groeve of goot eromheen, schikt het hout en deelt een var in stukken. Is die var al geslacht? Dan wordt er water gehaald en over het altaar gegoten, zodat de goot vol gaat lopen. Waar komt dat water vandaan? Uit de zee? Is dat niet een eind lopen? Nadat de Heere vuur van de hemel zond worden de valse profeten afgevoerd, 450 in getal en worden daar omgebracht. Deed Elia dat alleen? Daarop gaat Elia bidden en bidt hij 7 maal om regen, waarop er een kleine wolk verschijnt, aangekondigd door de knecht van Elia, die dus steeds heen en weer moest lopen. Nam ook dat niet veel tijd in beslag? Als de lucht zwaar wordt van wolken gaat Elia voor de koning uit naar Jizreel, de residentie van koning Achab. Is dat niet ver en volgt Achab met zijn knechten en wagens gedwee de profeet? Gaat Elia helemaal naar Jizreel?

Het is duidelijk dat dit alles op ene dag zich heeft afgespeeld, want de volgende dag is Elia al op de vlucht geslagen. Hij heeft op de avond van die indrukwekkende dag immers een bode van Izebel ontmoet, die hem aankondigde dat hij de volgende dag al een kind des doods zou zijn? Hoe heeft dit alles in zo korte tijd kunnen gebeuren?

Misschien dat een paar dingen licht werpen over het tijdspad. Elia is nog tijdens het geroep en het kabaal dat de Baalspriesters maakten bezig geweest met het klaarmaken van het altaar. Er was een altaar dat afgebroken was en dat heeft hij hersteld en de stenen geschikt. De var werd inmiddels geslacht, wellicht al gelijk met de var voor Baal, en het vlees verdeeld voor op het altaar en daarna werd het water gehaald. Elia kreeg daarbij genoeg hulp. Het is niet gezegd dat

het water uit de zee gehaald moest worden. Aan de noordkant van de Karmel stroomde de beek Kison en hoewel de beek vanwege de droogte niet veel water bevatte, bevond zich daar ook een altijd stromende bron, dichtbij Bir-el-Muhraqa.

Het doden van de valse profeten heeft Elia uiteraard niet alleen gedaan, hij gaf daartoe de opdracht aan anderen. De Heere gaf Elia gezag en het volk gehoorzaamheid, onder de indruk van de grote gebeurtenissen.

Als de regen zich aankondigt (de afstand tussen de biddende profeet en zijn steeds over de zee turende knecht hoeft niet groot geweest te zijn) laat Elia aan de ook aanwezige koning Achab zeggen dat hij moet vertrekken naar huis. Achab, die zich ondanks de grootse dingen die passeerden zich niet tot God bekeerde, was intussen op een wat hoger gelegen gebied aan het eten en drinken. Als hij dan in de richting van Jizreel vertrekt zal het inmiddels in de namiddag zijn en zien we plotseling de profeet Elia als een heraut voor de koninklijke stoet uitlopen. Of lopen? Wellicht rennen vanwege de naderende stortregens. Elia kreeg daar speciale kracht voor van de Heere, de hand van de Heere was over Elia, zegt vers 46. Die de profeet ook nog eens beschermde.

Of hij de hele weg naar Jizreel heeft afgelegd hoeft niet het geval te zijn. De laatste woorden van vers 46 kunnen ook betekenen dat Elia voor de koning heen ging tot ze op de weg, de hoofdweg naar Jizreel gekomen waren.

Dat is zo ongeveer wat we kunnen zeggen over het tijdspad die wonderlijke dag. Overigens kan ik opnieuw verwijzen naar een van de boeken van ds. P. den Butter. In zijn boek over de koningen van Israël, getiteld: "De Stem bleef klinken", behandelt hij voor een deel ook 1 Koningen 18.

Hartelijk dank voor de vraag en ik hoop dat het antwoord naar tevredenheid is. We zien weer uit naar een volgende vraag! Met een hartelijke groet van

DS. K. HOEFNAGEL

Archibald Alexander (1) - *Gedachten over bevinding*

Archibald Alexander

Archibald Alexander (1772-1852) was de eerste hoogleraar van het in 1811 gestichte Princeton Theological Seminary. Hij begon in 1812 met drie studenten. Toen hij stierf hadden 1837 studenten aan zijn voeten gezeten. De geschriften van John Flavel en Jonathan Edwards waren van grote betekenis voor Archibald Alexander. Alexander schreef het boek 'Thoughts on Religious Experience.' Het verscheen voor het eerst in 1841. Het is in het Nederlands vertaald door dhr. C. van der Meiden onder de titel 'Gedachten over bevinding.'

Opvattingen

Alexander gaat uit van de prioriteit van de leer. Hij omschrijft de godsdienstige ervaring als de afdruk van de waarheden van het Woord van God in het hart door de Heilige Geest. De Heilige Geest doet de kracht van de leer der waarheid gevoelen. Via verlichting van het verstand zet de Heilige Geest het hart in brand. Door de wederkerende werking van de Heilige Geest krijgt de waarheid op het leven een vernieuwend effect. De gevoelens worden op God gericht en het vlees wordt gekruisigd. Onkunde in de leer leidt tot gebreken in geestelijke oefeningen en ervaringen. Geestelijke ervaringen moeten getoetst worden aan het Woord van God. Alexander onderscheidt tussen ware en valse bevinding. Kennis van de zonde is de weg waarlangs God de zondaar tot Christus leidt. Een mens kan alleen voor God bestaan met de toegerekende gerechtigheid van Christus. Alexander pleit voor bevindelijk en onderscheidenlijk preken. De kenmerken van een ware christen dienen genoemd te worden. Het was zijn begeerte het hoofd met kennis te vullen en het hart in brand te steken. De komende tijd willen we D.V. aandacht geven aan de inhoud van het boek 'Gedachten over bevinding.'

Godsdienstige indrukken

Van nature zijn we verdorven. Dat geldt ook de kinderen. Een goede godsdienstige opvoeding is een voorrecht. De meeste kinderen die de catechismus uit het hoofd moeten leren denken nooit aan de waarheden die zij leren. Wanneer vrome ouders met hun kinderen spreken over het belang van verlost te worden, hebben veel kinderen wel eens godsdienstige indrukken gehad. De meeste indrukken gaan evenwel voorbij als een morgenwolk of als een vroeg komende dauw. Gedurende enige tijd spreekt het geweten, wordt er met zonden gebroken waar men in leefde, wordt er gebeden en is er verlangen naar het eeuwige geluk. Deze dingen zijn toe te schrijven aan het algemene werk van de Geest van God (blz. 40). Maar er is wel verband tussen deze zaken en de waarachtige bekering. Bij Gods kinderen is er sprake van ontkiemen, groeien en vrucht dragen. Vaak ver-

bergen mensen hun diepe godsdienstige indrukken voor anderen. Terecht merkt Alexander op dat er geen tussen-toestand is tussen dood en leven (blz. 42).

Onbewogen

Veel jongeren blijven onbewogen onder de prediking en de vele roepstemmen die uitgaan. Zij willen niet verder nadenken over de waarheid die verkondigd wordt. Denk aan Ezau en aan de zonen van Eli. Er zijn veel mensen die hun tijd doorbrengen in de maalstroom van vermaak en frivol gezelschap. Zij genieten van de wereld. Zij willen niet dat Gods kinderen hen onrustig maken. Ze hebben geen serieuze gedachten en willen geen ernstig gesprek voeren met Gods kinderen. Soms komt er plotseling een einde aan hun zondig leven. De schok die dit bij anderen veroorzaakt is spoedig voorbij. Liefhebbers van wellusten zijn vijanden van God.

Toch bewogen

Alexander beschrijft het voorbeeld van ouders die een dochter hadden van acht of tien jaar oud. "Zij had de Bijbel lief, hield van preken en godsdienstige mensen, was vroom in het zich terugtrekken voor de persoonlijke omgang met God, en sprak vrijuit als men haar vroeg naar de gevoelens van haar eigen hart." Maar het werd anders. Toen zij volwassen was geworden werd ze luchthartig en zorgeloos. Maar na enige tijd lichtzinnig geleefd te hebben kwam er een terugkeer tot haar vroegere leven. Dit bleef zo tot aan haar sterven. De schapen van de Goede Herder zullen nooit verloren gaan. "Ik geloof echter dat genade een tijdlang zo laag kan zinken in het hart waarin het is binnengekomen, en zo overheerst en verborgen kan zijn, dat alleen God haar bestaan nog kan waarnemen."

Onbekeerd

Alexander schrijft ook over een jongeman die in een tijd van opwekking oog kreeg voor de belangen van zijn ziel. Hij woonde alle godsdienstige bijeenkomsten bij. Hij had bijzondere gebedsgaven. Iedereen was daar diep van onder de indruk. Op aandrang van velen ging hij theologie studeren. Hij werd verwaand en zelfverzekerd. Hij werd afgewezen door het college dat ging over de toelating tot het ambt van predikant. Hij ging een andere studie volgen, kwam in slecht gezelschap terecht. Voor zover bekend is dit nooit veranderd en is hij vroegtijdig gestorven.

DS. A. VAN HETEREN

Lezen we de Bijbel nu anders dan voorheen? (8 - slot)

“Christelijk Nederland zindert van vragen rond de uitleg van de Bijbel. Vaak draait het daarbij om een paar hete hangijzers”, aldus dr. Huijgen in zijn boek *Lezen en laten lezen* [9]. Als zodanig zijn te noemen de waardering van de homoseksuele praxis, de visie op schepping en evolutie en het vraagstuk van vrouw en kerkelijk ambt. “Het nadeel van zulke discussies is dat de bijbelse teksten vooral worden gelezen om problemen op te lossen waar de bijbelschrijvers zelf geen idee van hadden” [16], zo lezen we even verder.

Is dat echt zo? Mag je dat zo zeggen over de heilige Schrift, die toch het Woord van God is? “Geen idee van?”, zo hoor ik een eenvoudig gemeentelid reageren. “Geen idee van? Maar de Heilige Geest wel! Hij is toch de eigenlijke auteur van de Bijbel?! Heeft de Heilige Geest niet met het oog op de kerk van alle eeuwen, inclusief de onze, de heilige Schrift geopenbaard? Zou het Woord van God ons in kwesties als deze geen richting kunnen wijzen? Dat weiger ik te geloven!”

Ik geef toe – natuurlijk is het zo dat allerlei specifieke vragen van 2023 als zodanig niet bekend waren in bijbelse tijden. Maar gold dat ook niet van de grote vraagstukken die speelden in de vroege kerk? Ik denk aan de strijd rond de naturen van Christus (voor de kenners: de keuze tussen *homoi-ousios* en *homo-ousios*). Te denken valt ook aan de precieze formulering van de drie-eenheid. Maar toch heeft de kerk van toen de moed en de wijsheid ontvangen om hierover op grond van het spreken van de Heere in Zijn Woord stellende belijdende uitspraken te doen. Tegen allerlei weerstanden in. Hoe zegenrijk is dat niet gebleken...

Trouwens – is het wel wáár dat de vragen-van-nu het bijbels getuigenis te buiten gaan? De apostel Paulus wist wel degelijk van allerlei vormen van homoseksueel gedrag in de decadente samenleving van zijn dagen. Wat hij daarover schrijft, onder meer aan de gemeente van Rome, heeft ons veel te zeggen. En wat die andere kwestie betreft, die van de opzieners en diakenen – de apostel schrijft precies vóór wie daartoe gerechtigd zijn. Laten we niet minder willen weten dan we uit de openbaring kunnen weten. En laten we niet minder belijden dan wat we behoren te belijden!

“Lezen we de Bijbel anders dan voorheen?” Dat is de vraag die ons bezig houdt. We moeten vrezen dat menig hoogleraar zijn studenten en menig dienaar van het Woord zijn gemeente erin voorgaat de heilige Schrift anders te (doen) lezen dan vorige generaties deden. In de praktijk betekent dit dat het geheel en al bijbels zou zijn om homoseksuele relaties goed te keuren, ja hier en daar zelfs van een kerkelijke zegening te voorzien. Tevens hoort daarbij dat we

onbekommerd de resultaten van de wetenschap accepteren ten koste van de bijbelse boodschap aangaande schepping en zondeval. En evenzo leidt het ertoe de zusters van de gemeente toe te laten tot de kerkelijke ambten. Dit laatste in weerwil van de duidelijke uitspraken van de Schrift en afwijkend van een twintig eeuwen oude christelijke traditie. Wij zijn in onze verlichte eeuw kennelijk tot het verrijkte inzicht gekomen dat die oude standpunten niet veel meer waren dan rationele constructies. Dat laatste is immers het front waartegen het genoemde boek zich richt: “Het gevaar dat ik zie, het front waartegen ik strijd, is een diepgeworteld rationalisme in de benadering van de Schrift” [17].

De vraag is wat er voor in de plaats komt. In dat verband verwijs ik naar nog een ander boek. Robert Plomp, een progressief publicist, schreef het onder de titel *Nederlander met de Nederlanders. Een positieve, orthodoxe visie op homoseksualiteit, wetenschap en vrouwelijke leiders* (2016). Het uitgangspunt dat hij kiest om deze bijbelse thema's te benaderen is het woord van Paulus: “Ik ben de Joden geworden als een Jood. (...) Ik ben de zwakken geworden als een zwakke. (...) Dit alles doe ik om des Evangelies wil...” (1 Kor. 9: 20-23). Plomp geeft dit uitgangspunt als leesregel voor nu mee. Wat bedoelt hij ermee? “Juist als het gaat om menselijke verhoudingen, blijkt telkens dat Paulus de culturele context volgt” [76]. Paulus schrijft dus binnen de kaders van zijn eigen tijd. Hij is kennelijk gevangen door zijn eigen cultuur, en acht die normatief voor de gemeente aan wie hij schrijft.. De conclusie van Plomp is dan de volgende: “Als de Griekse christenvrouwen het offer konden brengen om, hoewel ze vrij waren in Christus, zich te schikken naar hun mannen, dan moeten postmoderne Nederlandse christenmannen toch ook in staat kunnen zijn om de vrouw naast zich te accepteren, thuis, in het ambt en op de kansel.” [91]. De omslag in deze benadering is de gedachte dat de bijbelse boodschap bepaald is door de cultuur waarin deze ooit klomk. In de uitleg en de toepassing ervan voor nu mogen en moeten we dan de slag maken naar onze eigen cultuur. Helemaal tegengesteld aan wat er staat (“verboden!”), maar desondanks wel in de geest van wat bedoeld is. En daarom met ruimte voor wat nu gewenst is (“toegestaan!”).

Het zal duidelijk zijn dat je de Bijbel op deze manier kunt laten zeggen wat je zelf wilt. Dan erkennen we de Bijbel nog wel als normatief, maar dan wel op de manier en in de omstandigheden die mij passen... Hier is goed beschouwd sprake van een nieuw soort vrijzinnigheid. Een postmoderne vrijzinnigheid. Niet het duidelijke spreken van het Woord van God is bepalend, maar mijn gevoel, mijn intuïtie zegt wat voor mij waar is. Nogmaals de vraag: waar blijven we...

Met de kerk der eeuwen belijden we dat de Bijbel niet zomaar een boek is. Maar het is het Woord van de levende God Zelf, “niet voortgebracht door de wil van de mens, maar heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben het gesproken, zoals de heilige Petrus zegt” [NGB, artikel 3]. We erkennen dan ook dat “deze heilige Schrift de wil van God volkomen bevat” [NGB, art. 7]. We zijn dan ook gehouden “al deze boeken alleen voor heilig en gezaghebbend te ontvangen, om ons geloof daarnaar te richten, daarop te gronden en daarmee te bevestigen” [NGB, art. 5]. Want “de Heilige Geest Zelf geeft ons getuigenis in onze harten dat ze van God zijn (...), aangezien zelfs blinden

kunnen tasten dat de dingen die daarin voorzeggd zijn, geschieden” [NGB, art. 5]. Laten we daarom, in afhankelijkheid van de leiding van diezelfde Geest, de wacht houden bij de Bijbel als de maatstaf voor leer en leven. We maken het gebed van Luther tot het onze: “Erhalt uns Herr bei deinem Wort. Bewaar ons Heere bij Uw Woord.”

DS. J.M.J. KIEVIET

BOEKBESPREKINGEN

Koninklijk Oranjekind | Leon van den Broeke | David Hakkenberg
Gebonden, 141 blz., € 27,50. Uitgeverij De Banier, Apeldoorn.
ISBN 978 90 8718 7163.

De ondertitel luidt: ‘Prinsen en prinsessen van het Huis Oranje-Nassau in de schaduw van de troonopvolger.’ Het gaat over het leven en de dood van de ‘koningskinderen.’ Het gaat om die prinsen en prinsessen die in het voorbij ruim tweehonderjarige bestaan van het Koninkrijk der Nederlanden in de schaduw hebben geleefd van de troonopvolger of de regerende vorst(in). Wie belangstelling heeft voor de historie van ons land en met name van ons vorstenhuis in de laatste twee eeuwen, kan in dit rijk geïllustreerde boek goed terecht.

Zegen op de Veluwe, Herinneringen aan geestelijke oplevingen | B. Hooghwerff
Gebonden, 256 blz., € 23,50. Uitgeverij Den Hertog, Houten.
ISBN 978 90 331 3225 4.

Op de Veluwe zijn veel geestelijke oplevingen geweest. De Nijkerkse Opwekking van 1749-1752 is heel bekend. Daarna zijn er ook oplevingen geweest in Elspeet, Nunspeet, Putten, Barneveld, Nijkerk, Oldebroek, Doornspijk, Oosterwolde, Ede, Hattem, Hierden, Bennekom, Scherpenzeel en Woudenberg. De Heere heeft van geestelijk dood geestelijk levend gemaakt, wat uit de vruchten is gebleken. De Heere heeft ook gewerkt onder het nageslacht van hen die bekeerd werden. Naast het werk Gods was er ook kaf onder het koren. Iets uit Oldebroek willen

wij u doorgeven. Ds. Du Cloux heeft in Oldebroek veel zegen op zijn arbeid mogen zien. Hij schrijft die zegen alleen aan de Heere toe. We lezen op blz. 222 van het boek de volgende woorden van Du Cloux uit zijn afscheidsprek van Oldebroek: “Gij hebt mijn ijver wel eens geroemd en mijn dienstwerk geprezen. Maar ach, als het gewogen zou worden in de onbedrieglijke schaal van Gods heiligdom, het zou waarlijk te licht worden bevonden, want het is besmet en bezoedeld met zonden. Blind, ijverloos en dwaas is mijn grondbestaan. En geen valse nederigheid, nee, waarachtige behoefte mijns harten, onder zo’n grote zegen op mijn dienstwerk onder u, mij van de Heere geschonken, doet mij in deze ure dit openlijk belijden: alle roem aan mijn zijde, in deze ogenblikken althans, is uitgesloten.” Wie zich wil verdiepen in de geestelijke oplevingen die in het verleden op de Veluwe plaatsvonden, vindt daarvoor veel stof in dit boek waar grondig onderzoek voor verricht is.

Drieërlei zuchten | Ds. G.P. van Nieuw Amerongen
Gebonden, 64 blz., abonneeprijs € 12,95 i.p.v. € 15,95. Uitgeverij ‘De Ramshoorn’, Goes. ISBN 9789461152428.

Het boekje in de kanselserie bevat 4 preken uit Romeinen 8 over het thema ‘zuchten’. Op blz. 42 gaat het over het zuchten van Gods kinderen. Ik wil dat aan u doorgeven: “U hebt allang in de gaten waar het hier over gaat. Dat is niet het zuchten van de wereld.

Dit is niet de zwarigheid van de vormendienst, die dat aan de buitenkant willen etaleren. Nee, het gaat over het geloofswerk. Als Comrie bij de letter ‘a’ over armoede schrijft, dan zegt hij: ‘Het zal niet nodig zijn te bevestigen dat armoede een werkzaamheid van het zaligmakende geloof is; dat het geloof arm maakt. Jeugd, ik denk zomaar: Als Comrie in onze tijd had geleefd en dat boekje had geschreven, dat hij niet met droge ogen had durven opschrijven: ‘Het is niet nodig om te zeggen dat armoede een werk van het geloof is’ Tegenwoordig hoor je alleen maar rijke en bezittende mensen, die helemaal geen armoede hebben. Maar Comrie zegt:

'Alle rechtzinnige theologen benoemen de armoede als een eigenschap van het geloof.' Al zouden er veel theologen zijn die dat zeggen maar als Christus dat niet zegt, wat hebben we er dan nog aan? Maar wat meer is, Christus Zelf zegt: 'Zalig zijn die treuren.' Comrie zegt: 'Er is nog nooit een arme geweest dan door het geloof.' We lezen in Openbaring 3 vers 12: 'Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet dat gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt.' Zolang een mens het ware geloof niet heeft, is hij rijk en gerust en leeft maar voort. Maar zodra de Heere het eerste begin van het geloof in het hart plant, dan wordt hij arm voor God.'

Lieve kleinkinderen, Brieven van opa's en oma's

Ds. P. van Ruitenburg

Gebonden, 72 blz., € 12,50. Uitgeverij Den Hertog, Houten. ISBN 978 90 331 3196 7.

De auteur richt zich als grootouder tot kleinkinderen. De hoofdstukjes zijn eigenlijk brieven waarin geschreven wordt over de belangrijkste dingen in dit leven. Er is ook een brief met als titel 'Onze dagen tellen.' We lezen op blz. 40 en 41 "Lieve kleinkinderen: zoek de Heere. Gebruik je tijd goed en reken ermee dat de dood om de hoek kan liggen. Je kunt niet om die hoek kijken, je weet niet hoeveel tijd je nog hebt. Maar ga er veiligheidshalve vanuit dat het vlakbij kan zijn. De dood wenkt ieder uur. Dat geeft op zich niet, als je maar bereid bent." Grootouders kunnen dit boekje aan hun kleinkinderen geven.

Word vriend en
steun de Stichting!

NL35 ABNA 0548 9879 20

Heeft u uw naasten lief?

Help Duitsland aan Bijbelse theologie!

Stichting Vrienden van
Heidelberg en Dordrecht

Meer informatie? → www.svvhed.org

VAN DE REDACTIE

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 31 augustus 2023. Kopij graag binnen WOENSDAG 16 augustus 2023.

Alphen aan den Rijn

Vrijdagavond 25 augustus D.V. zal ds. W.J. van Gent bevestigd worden als predikant van de gemeente van Alphen aan den Rijn door ds. W.L. van der Staaij. De dienst wordt gehouden in de Opstandingskerk, Prinses Marijkestraat 69 te Alphen aan den Rijn en vangt aan om 19.00 uur. Ds. W.J. van Gent zal aansluitend intrede doen. Voor degenen die van ver komen is er vanaf 17.15 uur gelegenheid een broodmaaltijd te gebruiken in de grote zaal van de kerk. Als u hiervan gebruik wilt maken wordt het op prijs gesteld dat u zich daarvoor aanmeldt: scriba@cgalphen.nl. Na de dienst is er gelegenheid de familie van Gent te ontmoeten. We wensen ds. Van Gent en zijn gezin met de gemeente en de kerkenraad van Alphen aan den Rijn van harte Gods zegen toe.

Ontmoetingsdag Urk

Zaterdag 16 september D.V. zal op Urk onze volgende ontmoetingsdag gehouden worden. Onderwerp: Profetische gezichten op de puinhopen van de kerk: de nachtgezichten van Zacharia.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

COLOFON

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand. ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren, ds. M.A. Kempeneers en ds. W.L. van der Staaij

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E.a.vanheteren@klikSAFE.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E.pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 32,- per jaar.

Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 38,- per jaar.

Advertentietarieven op aanvraag.

Lijkt het u wat om te werken in een van de monumentale kerken van Dordrecht? Heeft u een open en gastvrije houding en kunt u goed organiseren? Dan is dit wellicht de baan voor u! Voor de Christelijke Gereformeerde Kerk Dordrecht-Centrum zijn wij per direct op zoek naar een

Koster m/v of Kostersechtpaar

voor een dienstverband van 16 tot 32 uur per week

Onze gemeente telt ruim 750 leden en doopleden en is een warme gemeente met oog voor elkaar en de samenleving. Ook kent zij een bloeiend verenigingsleven voor jong en oud. Als koster wordt u het gezicht en aanspreekpunt voor de gemeente, gasten en buitenstaanders.

De functie van koster is in onze gemeente erg veelzijdig. U bent het gezicht van de kerk en gastheer van de gemeente. Uw hoofdtak is de zorg voor het kunnen houden van erediensten en vergaderingen in een schone en veilige omgeving. Verder verricht u alle werkzaamheden en diensten die onderdeel uitmaken van het kosterschap.

Een deel van uw taken:

- zorg voor de goede gang van zaken rond de erediensten en vergaderingen
- agendabeheer en toezicht op het gebruik en verhuur van de Krooswijkhof
- bedienen van de technische apparatuur en installaties en het uitvoeren van eenvoudig onderhoud aan de gebouwen
- aansturen van hulpkoster en vrijwilligers
- vervult de functie van hoofd BHV

Uw profiel:

- u bent belijdend lid van de Christelijke Gereformeerde Kerken
- u beschikt over organisatorische kwaliteiten
- u bent representatief, gastvrij en sociaal vaardig
- u hebt van nature een dienstverlenende instelling
- u bent betrokken op de kerk en het verenigingswerk
- u kunt zelfstandig werken
- u bent flexibel en bereid de werktijd op flexibele wijze in te passen
- u hebt een technische georiënteerde opleiding of relevante kennis en ervaring
- u bent in het bezit van een BHV diploma of opgeleid tot EHBO'er (of bent bereid dit te behalen)

Ons aanbod:

Wij bieden een afwisselende en veelzijdige baan in een schitterende, monumentale kerk in het centrum van Dordrecht. Verder:

- een dienstverband van 16 tot 32 uur (afgestemd op uw beschikbaarheid)
- werktijden in overleg
- een jaarcontract met uitzicht op een vast dienstverband
- voor salariering en arbeidsvoorwaarden gaan wij uit van de richtlijnen van het Steunpunt Kerkenwerk (<https://www.steunpuntkerkenwerk.nl/kerkelijk-personeelsbeleid/kosters/arbeidsvoorwaarden-kosters/>)
- een dienstwoning, gebruik maken van deze woning tegen een redelijke vergoeding heeft de voorkeur

Enthousiast geworden? We zien uw reactie met CV en motivatie graag tegemoet! U kunt dit tot uiterlijk D.V. vrijdag 1 september 2023 sturen naar:

e-mail: secretaresse.cvb@cgkdordrecht-c.nl

post: De Kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk Dordrecht Centrum t.a.v. Secretariaat Commissie van Beheer Dubbeldamseweg Noord 1, 3311 LW Dordrecht

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met onze kerkmeester, de heer Timon Postma, via kerkmeester.cvb@cgkdordrecht-c.nl

Tentenmakers

Geroepen om te gaan?

Via het project Woestijnleven worden veldwerkers uitgezonden (ook wel aangeduid als tentenmakers) om in woord en daad als christenen te leven in landen waar geen openlijke kerk mag bestaan.

Meer informatie: secretariaat@stichting-ismael.nl

Ze zijn er helaas: landen waar 2.000 jaar na de komst van Christus nog altijd géén kerk is. Vooral voor sommige delen van de moslimwereld geldt dat. Hoe lang zal die situatie nog duren? Het is ons diepe verlangen dat hierin verandering komt.

Ga voor meer informatie over dit project naar www.stichting-ismael.nl/projecten/woestijnleven

Ismaël
Hoop voor het Midden-Oosten

Bestudeer met een cursus op een toegankelijke, duidelijke wijze de leer van de oudvaders

Cursussen Oudvaders

U kunt zich aanmelden en thuis in uw eigen tempo werken

Lees zo eens een boek van Comrie, Flavel, van der Groe of Boston.

Voor meer cursussen zie onze website of vraag een gratis brochure aan.
Reijerskoop 251, 2771 BK Boskoop tel. 0118-583025/0172-532796

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar (0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje "Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl